

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXV. Constantini de Britannis & Barbaris victoriae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Principem atq; Imperatorem per se ipse A δι' εαυτῷ απογεχείσεται. ὃς μηδένα διδεῖ παντὸν μόνον τῷ δέ τὴν απογεγωγὴν διδοῖ τῷ ἀλλῳ οὐκέτε εἰσεστέσσων, τοῖς τούτοις οὐκέτε εἰσερέμενον.

C A P U T X X V.

Constantini de Britannis & Barbaris victorie.

Postquam igitur in Imperio firmatus est, primum quidem Imperii partibus sibi à patre transcriptis prospicere cepit; universas provincias quae antea sub patris administratione fuerant, cum summa humanitate perlustrans. Sed & Barbaros qui ad Rhenum & occidentalem Oceanum positinovos motus concitare ausi essent, cunctos suā dominationi subjiciens, ex feris mansuetos reddidit. Alios verò reprimere contentus, tanquam feras bestias ab Imperii sui finibus absterruit: eos videlicet quorum insanabiles animos ad tranquillam & quietam vivendi rationem traduci nullo modo posse animadverterat. Quibus ex animi sententia confessis, reliquas orbis partes sibi ob oculos proponens, interim quidem aduersus Britannicas gentes in intimo Oceani recessu sitas trajecit. Eas verò cùm subegisset, ad alias mundi partes oculos convertit, ut ea quæ auxilio ipsius indigebant, persanaret.

C A P U T X X VI.

Quomodo Romanum Maxentium tyrannide liberare decreverit.

Posthac universum terrarum orbem instar vasti cujusdam corporis animo complexus, ipsamque totius mundi caput & Imperii Romani dominatricem urbem, tyrannica dominatione oppressam conspiciens; primum quidem eam vindicandi ac liberandi partes iis cessit qui reliquas Imperii Romani portiones obtinebant, utpote astate potioribus. Sed cùm nullus eorum opitulari posset, adeoque ipsi qui id tentare voluerant ignominiosum exitum natūri essent; vitam sibi minimè vitalem esse professus, si urbem omnium dominam tanta ægritudine affectam despiceret, ad extinguendam tyrannidem sese adiinxit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κε.

Kai ταῦτα κατὰ Βερβάρου ή Βερταρού μελ.

ΩΣ δὲ Πτή τῆς βασιλείας ιδούτο, μεντῆς πατερικῆς απογενόει λύσεις, ποκοπῶν σωὶ πολὺ τῇ φιλανθρωπίᾳ οσα αφέτερον ἔθνη τῶστὶ τῇ πατερὶ μελεκυερνάτῳ οσά τε γύνι βαζβάρων. Φίρηνον ποταμὸν, ἐσπέσιον τε ὄκεανον ταῖς, γαστρὶ εὐετόλμα, πάνθ' θαυμάσια, μεραὶ δὲ ἀπθάσων κατεγγάλειον απαντάσιν, ὡσπές τινας θῆρας ἀρίστας, οσόσει τοικείας, οσά πές ανατακεχοντα τημέες βίκι κατέσασιν ἑώρα. ἐπεὶ ταῦτα πᾶν λόγον ἔκειται απτά. ταῖς λειτάς τῆς οἰκουμήνης ληξίεις περιόφθαλμος θέμεις. Τοιούτη ταῦτα βερεπανῶν ἔθνη διέλανεν, ενδοιταῖς τῷ κείμενα ὄκεανος. αρχαστησάμεις ταῦτα, διεσκόπει ταῖς ἑτέρας τῇ παντοῖς μηδέ τοις θεραπεύοι τὰ βοηθείας δεόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κε.

Οπος νέωμα ἀλευθερώσα Μαξεντίον αρέψα.

ΕἼθ' ὥστε μέγα σῶμα τὸ πῶτερον μέντης ἀνούστας τοιχεῖον, κατέπιε τοπαντὸς κεφαλὴν, οἱ ρώμαιοι δέρχονται σιλεύσαν πόλιν, τυχαντικῇ διάλειπον καθυπηγμένης, παρεχώρει μὲν ταπειταῖς τοῦραντης ἀμμαντοῖς τῷ λοιπῷ κρήμερῶν, ἀτε δὴ χρόνῳ περαγύστων ἐπειδή των ὅδεις οἵσι τε τὸν Πτικεῖν, ἀλλα καταραν λαβεῖν ἔθελήσαντες αἰχεῖον τοιούτοις τέλος. ζήδε βιωτὸν αὐτῷ τὸν Σῶντανατον, εἰ τὴν βασιλίδα πόλιν ὅταν καμψαταῖς δοι, παρεσκουδάζειο τὰ πέδον την καθαρεύτηρανισθέντο.